

HOTELKOVINY

WEBOMNÝ ŽIAKOV HOTELOVEJ AKADÉMIE V KOŠICIACH

II/2022/2

Ked' sa povie España ...

Môj Vietnam

Štrba Race

Kreslí karikatúry pamäti

Ked' sa povie España ...

V druhej polovici októbra deväť hotelovkárov vycestovalo na študijný pobyt do Španielska, do krajiny, v ktorej sa hovorí druhým najrozšírenejším jazykom sveta.

Hola guapas y guapos! Tri týždne sme zotrvali na juhu krajiny v malebnom centre krásneho mesta Granada. Veľmi rýchlo sme si privykli na cudzie prostredie a stala sa z nás jedna veľká rodina.

Pracovali sme v hoteli Urban Dream Granada ****. Dve z nás v kuchyni ako pomocné sily a ďalšia dvojica pomáhala pri obsluhu. Pracovali sme v dvojzmennej prevádzke. Od 9:00 do 16:00 a od 16:00 do 23:00. Cesta do práce trvala ladným krokom desať minút.

Na pracovisku sme sa prezliekali do čašnických uniforiem a rondonov. Raňajky boli vo forme bufetových stolov. Starali sme sa o prípravu jedál a ich vydávanie, dozerali na bufetové stoly, za barom sme pripravovali kávu, čapovali pivo. Na našu kávičku prišiel rad zvyčajne okolo 10:00. Vtedy končili raňajky pre hotelových hostí. Nasledovala plná pracovná vyťaženosť

v podobe prípravy obedových bufetov či prestierania stolov pre päťdesiat až sto ľudí. Po vydaných obedoch sme mali aj my pauzu na obed. Zvyčajne bývalo v ponuke viacero druhov rýb, španielskych pochutín, no my sme preferovali klasiku. Po uprataní sme pripravovali reštauráciu na večeru. Keď bolo všetko hotové, hurá domov.

Doma sme nabrali druhý dych. Každú voľnú chvíľku sme sa snažili užiť. Či sme šli do mesta na kávu, popozerať obchody, alebo sme sa len tak prechádzali a nasávali krásu Granady. Sem tam sme si odskočili na španielsku párty, ktorá bývala na každom rohu sedem dní v týždni. Vďaka agentúre M.E.P. sme mali možnosť nahliadnuť do historickej časti Granady so zaujímavým výkladom. Jeden z našich výletov smeroval do Malagy, kde si prišiel každý na to svoje. Niektorí sa šiel okúpať k moru, niektorí nakupovať. Všetkých nás zaujala Flamenco night. Veľa emócií, krásne priestory a história. Jedna rozprávka.

Komunikácia so Španielmi bola zložitejšia. Takmer nikto nerozprával anglicky. Naša španielčina :-)
Zapájali sme ruky, nohy, google translator.

Španielsko sme si zamilovali. Už cestou domov sme vedeli, že nám Granada bude veľmi chýbať. Každý, kto môže, by mal príležitosť zúčastniť sa projektu Erasmus+ využiť. Ponúka možnosť získať pracovné schopnosti, zlepšiť sa v cudzích jazykoch, zažiť dobrodružstvo. Táto stáž nie je len o práci, ale aj o zábave, o poznaní novej kultúry a zoznámení sa s novými ľuďmi. "Disfruta las pequeñas cosas, hacen la vida hermosa." - Tešte sa z maličkostí, robia život krásnym. A my sme nezostali starému španielskemu prísloviu nič dlžní!

Môj Vietnam

Janka Doan, športovkyňa s citom pre hudbu, sa narodila v Košiciach, ale jej korene siahajú do Hai Duong a Nam Dinh vo Vietname. V dokonale rozmanitej krajine sa narodila jej mamka, oco a žije tam aj polovica jej rodiny. Domov rodičov priblíži v svojom príbehu z cesty do krajiny. Vietnamská kultúra i tradičná gastronómia majú šmrnc.

V ranom detstve som tam strávila celé letné prázdniny, ale, žiaľ, veľa si z toho nepamätám. Viem, že Vietnam je skvelá krajina, bohatá na dobrých ľuďoch, krásnu prírodu a neopísateľnú gastronómiu. Pred piatimi rokmi som navštívila túto krásnu zem znova. Počas tých dvoch mesiacov čo som tam bola, sa udialo veľa vecí.

Dvojdňová cesta do Vietnamu bola únavná a nekonečná. Krajina si ma hneď získala, a tak sa mi zdalo, že celá cesta trvala pár hodín. Pri prvých krokoch z lietadla ma letný vzduch preniesol na úplne iné myšlienky. Vyrázilo mi to dych. Ocitla som sa v úplne inom svete, ktorý som sa rozhodla objavovať.

Prekvapil ma horúci mastný vzduch. Vyvolával vo mne pocity, akoby ma práve hodili do zapáleného oleja ako hranolčeky v Mc Donalde. Ladným krokom premost'ujem na tamojšiu exotickú kuchyňu. Môj prvý a nezabudnuteľný zážitok z vietnamskej kuchyne sa uskutočnil na oslave jedného roka mojej sesternice. Čaro kuchyne mi nebolo cudzie, keďže klasické pokrmy som poznala aj z domova. Napriek tomu ma už prvý pokrm natoľko šokoval, že som stratila reč. Záhľadná polievka, podávaná ako na zlatom podnose, už na prvý pohľad pútala oko. Vôňa nebola veľmi podmanivá. Polievka obsahovala pancier korytnačky. Zvieralo mi to žalúdok. Tento moment rozhodol o tom, že polievka ostala nedotknutá. Zvyšok rodiny si vychutnával polievočku, ako keby bola súčasťou ich každodenného menu.

Už keď som si myslela, že ma nemôže nič prekvapiť, prišla čerešnička na torte. Predo mňa postavili niečo neopísateľné. Tanier s hmyzom. Syr s larvami syrových mušiek. Našla som veru odvalu ochutnať. Vo výsledku jedlo predčilo moje očakávanie. Nebolo to až také odpudivé, ako to pôsobilo na tanieri. Tento posledný chod zaklincoval večer, na ktorý nikdy nezabudnem.

Po zaujímavých zážitkoch s vietnamskou gastronómiou sme sa presunuli do rušných ulíc. Ak mám pravdu povedať, cítila som sa ako v gete. O Vietname je známe, že ulice sú preľudnené a plné motoriek, pričom dochádza k hroznej a nebezpečným situáciám, ktoré majú na svedomí veľa úrazov a často dochádza aj k úmrtiu.

Bohužiaľ, stala som sa svedkom takejto tragickej nehody aj ja. Deň sa začal prehliadkou mesta na motorke s mojou tetou. Pri hektickej premávke sme čakali v rade s viacerými motorkármi na uvoľnenie cesty, pričom pri mojej nešikovnosti som položila nohu príliš blízko výfuku vedľajšej motorky,

čo viedlo k popáleniu môjho lýtka. V tej chvíli stáli pri mojej tete všetci svätí. Môj šok z úrazu spôsobil, že som ju takmer zhodila z motorky. Po zvyšok dňa som bola doma a liečila sa z môjho zranenia. Na druhý deň ma čakal odchod autobusom na letisko, pri ktorom som videla pár kontroverzných obchodníkov s omamnými látkami. Aby toho nebolo málo, z okna som spozorovala tragickú nehodu chodca zraneného motorkou. Ležal v kaluži krvi bez známok života.

Aj napriek tým zlým zážitkom, ktoré som si odniesla z krajiny, by som sa do Vietnamu vždy rada vrátila. Očarili ma ľudia a kultúra, ktoré robia Vietnam výnimočným miestom.

Štrba Race 2022

V októbri sa III. A zúčastnila Majstrovstiev Slovenska v prekážkovom behu Štrba Race, ktorú vyhlásilo MŠVVa Š SR.

Pani učiteľka Beáta Kmecová prišla už koncom septembra s návrhom pre tretiačov participovať v celoslovenskej súťaži v prekážkovom behu.

Naši spolužiaci, ktorí radi športujú, Boris Rabinčák, Patrik Litavec, Zuzana Kiselová a Viktória Tomeková, súhlasili s reprezentáciou. A keďže my ostatní sme ich chceli podporiť, dohodli sme sa, že najlepším spôsobom bude naša osobná účasť. A tak sme vycestovali do Vysokých Tatier všetci. Súťažiaci vyrazili z Košíc skoro ráno s pani učiteľkou Beátou Kmecovou. Zvyšok triedy cestoval o niečo neskôr v spoločnosti pani učiteľky Šostákovéj. Cesta trvala približne dve a pol hodiny. Bola zdĺhavá, pre niekoho vyčerpávajúca ale aspoň sme mali čas spoznať sa lepšie aj mimo školských lavíc.

Po príchode na Štrbské Pleso sme sa vybrali za spolužiakmi. Keď sme dorazili, chlapi už mali odbehnuté. Vyčítali sme to z ich červených tvárí a zrýchleného dýchania. No keď sme uvideli niekoľko metrový kopec, po ktorom bolo potrebné vybehnúť, do smiechu nám nebolo.

Štrba Race pozostávala z viacerých úsekov: beh cez prekážky, skákanie cez prekážky, hod oštepom, prenášanie pneumatík, spomínaný beh do kopca a veľa iných.

Ako posledná bežala Zuzka Kiselová, ktorá počas konverzácie s moderátorom nezabudla pozdraviť našu triedu a prednostne kamarátky z internátnej izby. Po prekonaní posledných prekážok, dostali všetci účastníci medailu. I napriek tomu, že sme sa neumiestnili na popredných miestach, sme hrdí na našich spolužiakov, ktorí reprezentovali našu Hotelovku. Výlet sme využili aj na príjemné posedenie.

Urobili sme si radosť v podobe horúcej čokolády.

A... kúpili sme si aj nového spoločníka, aby nám pripomínal tento výlet. Naším triednym maskotom sa stal svišť Miňo.

Domov sme prišli unavení, avšak dobrá nálada zo spoločne stráveného dňa nám nechýbala.

Kreslí karikatúry spamäti

Talentovaná Lucka Petríková sa tentokrát podujala na výtvarné stvárnenie osoby. Predmetom jej záujmu boli vonkajšie či vnútorné vlastnosti portrétovanej osobnosti. Objekt hľadala na chodbách školy :-). Ponúkame jeden z typov na originálny a osobitý vianočný darček. Venujte blízkym obrázok, ktorý poteší a pobaví :-)

Redakčná rada:

P. Púchyová, K. Rusnáková, J. Doan, K. Talpašová (V.A), A. Poliaková (III.A), L. Petríková (IV.A)